

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **V.**, bytom R., proti žalovanému: **J.**, bytom R., zastúpený JUDr. M., advokátkou v Ž., **o zaplatenie 108 000 Sk s prísł.**, ktorá sa viedla na Okresnom Čadca pod sp.zn. 5 C 113/2004, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 6. decembra 2006 sp.zn. 9 Co 48/2005, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Čadca rozsudkom z 13. októbra 2005 č.k. 5C 113/2004-81 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 105 133 Sk s 12% úrokom z omeškania ročne od 21.4.2004 do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia a nahradiť trovy konania 18 234 Sk; konanie v časti o zaplatenie 2 867 Sk s príslušenstvom zastavil (§96 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku). Mal preukázané, že účastníci uzavreli dve zmluvy o dielo, od ktorých žalobca platne odstúpil. Úhrnnú cenu bezdôvodného obohatenia stanovil ako rozdiel medzi preddavkami žalobcom poskytnutými (150 000 Sk + 80 000 Sk) a hodnotou vykonaných prác žalovaným (69 968,97 Sk + 29 102 Sk).

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Žiline rozsudkom zo 6. decembra 2006 sp.zn. 9 Co 48/2005 rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti (okrem výroku o zastavení konania) potvrdil a rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania. Zhodne so súdom prvého stupňa poukázal na kontradiktórny charakter danej veci, keď bolo povinnosťou žalovaného, aby svoje tvrdenia o vzťahu k výške bezdôvodného obohatenia nepreukázal. Osobitne sa odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku venoval pojednávaniu

v neprítomnosti žalovaného. Poukázal na § 211 ods.3 v spojení s § 101 ods.2 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku. Zdôraznil, že žalovaný učinil podanie označené ako ospravedlnenie, (došlé odvolaciemu súdu dňa 1.12.2006) v ktorom oznámil, že sa na pojednávanie konané 6.12.2006 nedostaví z dôvodu vykonávania stavebných prác v zahraničí, toto tvrdenie však nedokladoval. Za náležité preukázanie uvedenej skutočnosti odvolací súd nepovažoval skutočnosť, že podanie bolo dané na poštovú prepravu v T. v Českej republike. Odvolací súd nezistil pochybenie ani v postupe súdu prvého stupňa, ktorý vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalovaného, pretože hoci žalovaný svoju neprítomnosť ospravedlnil, ním uvedené dôvody boli vždy iba všeobecného charakteru, bez podloženia konkrétnym dôkazom.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Žiadal ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení dovolania namietal, že postupom oboch súdov nižších stupňov mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože pojednávali v jeho neprítomnosti, hoci vždy zaslal ospravedlnenie a mal na to vážne dôvody. Vytýkal odvolaciemu súdu, že po obdržaní jeho ospravedlnenia pred pojednávaním dňa 6.12.2006 toto neodročil a neurčil nový termín. Uviedol, že skutočne vykonával práce na území ČR a ako dôkaz predložil dovolaciemu súdu záznamy zo stavebného denníka o vykonávaní prác na stavbe rodinného domu v obci Č. na základe zmluvy o dielo uzavretej s D.. Namietal, že mu nebolo známe, že je potrebné predložiť aj dôkaz na preukázanie dôvodu jeho ospravedlnenia. Tiež mal za to, že súdom bolo rozhodnuté nad rámec žalobného návrhu. V ďalšej časti dovolania spochybnil skutkové a právne závery oboch súdov nižších stupňov.

Žalobca sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods.1 Občianskeho súdneho poriadku), po zistení, že dovolanie bolo podané v súlade s ustanovením § 240 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku skúmal, či je tento opravný prostriedok v danom prípade prípustný. Dospel pritom k záveru, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie, proti ktorému Občiansky súdny poriadok dovolanie nepripúšťa.

Dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu odvolacieho súdu len v prípadoch, v ktorých to zákon výslovne pripúšťa (§ 236 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku).

Z ustanovenia § 238 Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že dovolanie je prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (ods.1), proti rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom sa odchýlil odvolací súd od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (ods.2) a proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa za predpokladu, že odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (ods.3).

V danej veci nie sú splnené tieto podmienky prípustnosti dovolania. Odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, nepripustil možnosť dovolania proti svojmu rozsudku, pričom vo veci nerozhodoval odvolací súd, od právneho názoru ktorého by sa odvolací súd odchýlil.

S prihliadnutím na ustanovenia § 242 ods.1 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 Občianskeho súdneho poriadku (či to už účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok dovolania smerujúceho proti rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 Občianskeho súdneho poriadku. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide o nedostatok právomoci súdu, o nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania, o nedostatok zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 Občianskeho súdneho poriadku nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 Občianskeho súdneho poriadku , ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

Dovolací súd skúmal, či rozsudok krajského súdu netrpí uvedenými vadami, pričom prítomnosť väd uvedených v písmenách a/ - d/ , resp. g/ nezistil.

Nebola zistená prítomnosť vady spočívajúcej v porušení zásady viazanosti súdu návrhom (ako to namietal dovolateľ), ktorá spadá pod ustanovenie § 237 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku. Žalobou došlou na súd prvého stupňa sa žaloba domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu 108 000 Sk s 12% úrokom z omeškania od 21.4.2004 do zaplataenia. Súd prvého stupňa v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 105 133 Sk s 12 % úrokom z omeškania od 21.4.2004 do zaplataenia.

Osobitnú pozornosť dovolací súd zamerl na vadu podľa § 237 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku , keďže dovolateľ priamo namietal, že odvolací súd nesprávne vykonal pojednávanie, na ktorom aj rozhodol vo veci samej v jeho neprítomnosti. Odňatím možnosti konať pred súdom podľa uvedeného ustanovenia je taký postup súdu, ktorým bolo účastníkovi konania znemožnené uplatňovať v súdnom konaní tie procesné práva, ktoré účastníkovi patria podľa jednotlivých ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

Právo účastníka, aby jeho vec bola prejednávaná verejne a v jeho prítomnosti, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nemožno chápať tak, že súd by nemohol konať a rozhodnúť vo veci bez prítomnosti účastníka, ale tak, že súd je povinný umožniť účastníkovi uplatnenie tohto práva. Ustanovenie § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku umožňuje vec prejednať v neprítomnosti účastníka, ktorý i keď bol riadne predvolaný, nedostavil sa na pojednávanie, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Z tohto predpokladu vychádza aj ustanovenie § 119 Občianskeho súdneho poriadku , v zmysle ktorého pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

Súdna prax vychádzajúc z uvedenej právnej úpravy vyžaduje, aby účastník podal výslovný návrh na odročenie pojednávania, ktorý musí byť riadne odôvodnený a dôvody pre odročenie pojednávania v ňom musia byť konkretizované a doložené. Iba tak môže súd, ktorý rozhoduje o žiadosti o odročenie pojednávania, posúdiť ich závažnosť.

V danom prípade z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bol na odvolacie pojednávanie konané dňa 6.12.2009 riadne predvolaný (predvolanie prevzal dňa 21.11.2006). Podaním zo

dňa 24.11.2006, ktoré došlo na odvolací súd dňa 1.12.2006 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu vykonávania stavebných prác v zahraničí a požiadal o stanovenie nového termín pojednávania. Jeho podanie neobsahuje prílohy, ktoré by žalovaným tvrdený dôvod dokladovali. Žalovaný nedokladoval dôvod svojej neprítomnosti napriek tomu, že bol o tejto povinnosti súdom prvého stupňa viackrát poučený (č.l. 57, 64).

Za daného stavu bol postup odvolacieho súdu správny. Žalovaný ním tvrdený dôležitý dôvod neúčasti na odvolacom pojednávaní žiadnym objektívnym dôkazom nepreukázal. Odvolací súd preto nemohol pri rozhodovaní o žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania prihliadnuť k tvrdeným dôvodom neúčasti. Pre odvolací súd vzhľadom k § 211 Občianskeho súdneho poriadku platia rovnako ustanovenia § 101 ods.2 a § 119 Občianskeho súdneho poriadku. Keďže tieto dôkazy neboli známe odvolaciemu súdu v dobe kedy o žiadosti o odročenie pojednávania rozhodoval, nemôže byť k nim prihliadnuté v dovolacom konaní.

Z uvedeného vyplýva, že námietky dovolateľa nie sú opodstatnené, a preto v prejednávanej veci nejde o prípad § 237 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku .

Námietky dovolateľa, že súd nesprávne priznal výšku úrokov z omeškania nie sú vadou konania podľa § 237 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku. Otázka správnej výšky úroku z omeškania súvisí s nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods.2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku), ktorý dôvod je možný namietat' iba za predpokladu, že dovolanie je prípustné podľa § 238 Občianskeho súdneho poriadku, čo v danom prípade splnené nebolo. Dovolací súd sa nezaoberal ani z ostatnými námietkami vyslovenými v dovolaní, pretože podľa obsahu smerovali k neúplnému zisteniu skutkového stavu, čo napĺňa dovolací dôvod podľa § 241 ods.2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku, ktorý však vzhľadom na neprípustnosť dovolania nie je v danom prípade spôsobilým dovolacím dôvodom.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný, preto dovolací súd dovolanie žalovaného podľa § 243b ods.4 s použitím § 218 ods.1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku odmietol, bez preskúmania vecnej správnosti rozsudku odvolacieho súdu.

Úspešný žalobca si náhradu trov dovolacieho konania neuplatnil, preto mu ich náhrada nebola priznaná (§ 243b ods.4 s použitím § 224 ods.1 , § 142 ods.1 a § 151 Občianskeho súdneho poriadku).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 30.marca 2008

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :